

Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas
Nijverheidsstraat 26-38
1040 Brussel
Tel.: 02/289.76.11
Fax: 02/289.76.09

COMMISSIE VOOR DE REGULERING VAN DE ELEKTRICITEIT EN HET GAS

ADVIES

(A)080424-CDC-761

over het

‘ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 december 2000 betreffende de voorwaarden en de procedure voor de toekenning van domeinconcessies voor de bouw en de exploitatie van installaties voor de productie van elektriciteit uit water, stromen of winden, in de zeegebieden waarin België rechtsmacht kan uitoefenen overeenkomstig het internationaal zeerecht’

gegeven met toepassing van artikel 6, § 2, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt.

24 april 2008

INLEIDING

Op 20 maart 2008 ontving de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) een brief van de Minister van Klimaat en Energie (hierna: de Minister) gedateerd op 18 maart 2008, met het verzoek een advies uit te brengen over “een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 december 2000 betreffende de voorwaarden en de procedure voor de toekenning van domeinconcessies voor de bouw en de exploitatie van installaties voor de productie van elektriciteit uit water, stromen of winden, in de zeegebieden waarin België rechtsmacht kan uitoefenen overeenkomstig het internationaal zeerecht” (hierna: het ontwerp van koninklijk besluit).

Artikel 6, §2 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna: de elektriciteitswet) bepaalt dat de Koning, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, na advies van de CREG, de voorwaarden en de procedure voor de toekenning van de domeinconcessies bepaalt. Artikel 23, §2, laatste lid van diezelfde wet bepaalt dat dit advies binnen veertig kalenderdagen na ontvangst van het verzoek moet worden overhandigd.

Op de zitting van 24 april 2008 keurde het Directiecomité van de CREG onderhavig advies goed.

Gezien de vraag van de betreffende sector om zo snel mogelijk over te gaan tot een wijziging van het koninklijk besluit tot wijziging van de hen toegekende domeinconcessie, had het Directiecomité van de CREG niet de gelegenheid om zijn advies vooraf aan de Algemene Raad van de CREG voor te leggen.

Onderhavig advies is opgedeeld in een beschrijving van de antecedenten (I), een herinnering van het voorstel vervat in de studie van de CREG vermeld onder de referentie (F)080124-CDC-743 (II), een analyse van het ontwerp van koninklijk besluit (III) en een alternatief voorstel van de CREG voor hoofdstuk VI van het koninklijk besluit van 20 december 2000 (IV).

Het ontwerp van koninklijk besluit waarover het Directiecomité een advies verstrekt, en de nota van het Bestuur dat dit ontwerp vergezelt, zijn bijgevoegd.

///

I. ANTECEDENTEN

1. Op 25 mei 2000 verstrekke de CREG op verzoek van de Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling een advies “over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de voorwaarden en de procedure voor de toekenning van domeinconcessies, in uitvoering van het artikel 6 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt”¹.

Het koninklijk besluit van 20 december 2000 “betreffende de voorwaarden en de procedure voor de toekenning van domeinconcessies voor de bouw en de exploitatie van installaties voor de productie van elektriciteit uit water, stromen of winden, in de zeegebieden waarin België rechtsmacht kan uitoefenen overeenkomstig het internationaal zeerecht” (hierna: het koninklijk besluit van 20 december 2000) verscheen in het *Belgisch Staatsblad* van 30 december 2000.

2. Op 15 maart 2004 verstrekke het Directiecomité van de CREG op verzoek van de voorganger van de Minister, namelijk de Minister van Economie, Energie en Buitenlandse handel, een tweede advies over het “voorontwerp van koninklijk besluit houdende afbakening van de zone van inplanting voor elektriciteitsproductie in de zeegebieden waarin België rechtsmacht kan uitoefenen overeenkomstig het internationaal zeerecht”².

Het koninklijk besluit van 17 mei 2004 “tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 december 2000 betreffende de voorwaarden en de procedure voor toekenning van domeinconcessies voor de bouw en de exploitatie van installaties voor de productie van elektriciteit uit water, stromen of winden, in de zeegebieden waarin België rechtsmacht kan uitoefenen overeenkomstig het internationaal zeerecht” verscheen in het *Belgisch Staatsblad* op 29 juni 2004.

---

¹Advies (A)2000/008-D van 25 mei 2000.

²Advies (A)040315-CDC-261 van 15 maart 2004.

3. Op 1 juni 2005 werd de wet “tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt”³ goedgekeurd. Deze wet verscheen in het *Belgisch Staatsblad* van 14 juni 2005. Artikel 6 van deze wet vervangt de bevoegdheid van de CREG om een “voorstel” over de toekenning van domeinconcessies te formuleren door de bevoegdheid daarover “advies” te verstrekken. De Koning dient echter, bij besluit na overleg in de Ministerraad, de datum van inwerkingtreding van bedoeld artikel vast te stellen. Dit is een van de voorwerpen van het ontwerp van koninklijk besluit waarop voorliggend advies betrekking heeft.

4. Op 7 december 2006 verstrekke het Directiecomité een derde advies over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 december 2000⁴. Daaraan werd echter geen onmiddellijk gevolg gegeven.

5. Op 24 januari 2008 voerde het Directiecomité van de CREG op verzoek van de Minister en tengevolge van een verzoek van BELGIAN NORTH SEA WIND ENERGY PLATFORM (hierna: B.N.S.W.E.P.) gericht tot de Minister, een studie uit naar “de wijzigingen aan de domeinconcessies toegekend voor de bouw en de exploitatie van windturbineparken in de Noordzee”⁵ (hierna: de studie van 24 januari 2008). Deze studie formuleert meerdere voorstellen tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 december 2000 betreffende de wijzigingen aangebracht aan de al toegekende domeinconcessies. Het ontwerp van koninklijk besluit is deels op deze voorstellen geïnspireerd.

6. In het raam van haar bevoegdheid om voorstellen over de toekenning van een domeinconcessie te formuleren, ontwikkelde de CREG een reeks richtlijnen betreffende de uitwerking van aanvragen tot toekenning van domeinconcessies voor windmolenparken. Deze richtlijnen die dateren van 4 juli 2002, werden op de internetsite van de CREG gepubliceerd.

---

³ B.S., 14 juni 2005.

⁴ Advies (A)061207-CDC-606 van 7 december 2006.

⁵ Studie (F)080124-CDC-743 van 24 januari 2008.

Gezien bovenvermelde gewijzigde wet en het nog te nemen uitvoeringsbesluit, meent de CREG dat voornoemde richtlijnen bij de inwerkingtreding van het nieuwe koninklijk besluit zonder voorwerp worden.

II. HERINNERING VAN HET VOORSTEL VAN DE CREG

7. Het doel van de studie van de CREG van 24 januari 2008 bestond erin de te volgen modaliteiten vast te stellen voor de wijziging van de initieel toegekende domeinconcessies, evenals de reikwijdte van de informatieplicht die in geval van wijziging van de concessie op de houders van domeinconcessies rust.

Deze studie kwam er op verzoek van het B.N.S.W.E.P., waarvan verschillende actoren werden – en worden - geconfronteerd met de noodzaak om wijzigingen aan te brengen aan de eerder aan hen toegekende domeinconcessies. Volgens deze ondernemingen doen deze wijzigingen geen afbreuk aan de essentie van de concessie en veranderen ze evenmin de perimeter ervan. Zij stelden onder meer de vraag of voor het aanbrengen van dergelijke wijzigingen de volledige procedure voor het verkrijgen van de concessie moet worden gevolgd, dan wel of er in dergelijke omstandigheden een vereenvoudigde procedure bestaat. Omdat dergelijke wijzigingen nu eenmaal met zware investeringen gepaard gaan, wensen deze ondernemingen snel met zekerheid te vernemen of hun domeinconcessie daadwerkelijk zal worden gewijzigd. Voorts vragen zij ook verduidelijkingen bij hun informatieplicht, die in geval van niet-naleving strafrechtelijk wordt gesanctioneerd.

8. De analyse van het koninklijk besluit van 20 december 2000 bracht meerdere interpretaties aan het licht die rechtvaardigen dat bij wijzigingen aan het technische en financiële vermogen van het oorspronkelijk project naar een vereenvoudigde procedure wordt teruggegrepen. De studie van 24 januari 2008 besloot niettemin dat het de reglementering aan duidelijkheid ontbreekt en dat deze situatie tot juridische onzekerheid kan leiden.

Daarom stelde de CREG voor het koninklijk besluit van 20 december 2000 te verduidelijken. Zij concentreerde zich daarbij hoofdzakelijk op de twee punten die rechtstreeks verband houden met de vragen die door het B.N.S.W.E.P. naar voren werden geschoven. De twee voorstellen werden als volgt omschreven:

“- Ten eerste moet artikel 14, 3°, van het koninklijk besluit van 20 december 2000 worden opgehelderd en het toepassingsgebied ervan worden verruimd.

We hebben immers gezien dat het artikel bij het ontbreken van een dergelijke toelichting zou kunnen worden geïnterpreteerd als kreeg de concessiehouder de bevoegdheid om te bepalen wanneer de wijzigingen aangebracht aan het technische en financiële vermogen van het oorspronkelijke dossier al dan niet belangrijk zijn. Moet deze informatieplicht bovendien beperkt blijven tot deze wijzigingen alleen?

Wij zijn dan ook van oordeel dat de informatieplicht moet worden verruimd tot iedere wijziging van de technische en financiële elementen vermeld in het oorspronkelijke dossier.

- *Ten tweede zou het gepast zijn een bepaling op te nemen die uitdrukkelijk een procedure voor het wijzigen van de domeinconcessies invoert.*

Deze bepaling zou onder hoofdstuk VI van het koninklijk besluit van 20 december 2000 kunnen worden opgenomen, te meer daar dit hoofdstuk reeds aan dit type van problematiek is gewijd. Ze zou zelfs kunnen worden opgenomen onder een §2 van artikel 19, aangezien de eerste paragraaf de huidige bepaling voor de uitbreiding van de perimeter van de concessie vermeldt.

Volgens deze nieuwe § 2, zou de Minister, op voorstel van de CREG voor iedere andere wijziging met betrekking tot de technische en financiële elementen van de domeinconcessie, kunnen beslissen om de hoofdstukken III en IV geheel of gedeeltelijk niet toe te passen :

- . *indien de concessiehouder het marginale karakter van de geplande wijzigingen rechtvaardigt;*
- . *of indien hij de wijzigingen rechtvaardigt omdat technische eisen buiten zijn wil hem daartoe dwingen en hij die bij de toekenning van de domeinconcessie niet kon voorzien;*
- . *of nog, indien hij de wijzigingen rechtvaardigt vanuit de verplichting om de verplichtingen voorgeschreven door artikel 14 van het koninklijk besluit na te leven.*

Voornoemde afwijking wordt best niet toegepast, indien gelijktijdig :

- . *de wijziging plaatsvindt binnen een bepaalde termijn te rekenen vanaf de toekenning van de domeinconcessie (bijvoorbeeld een termijn van een jaar) ;*

- . en indien bij de toekenning van de domeinconcessie, een of meerdere mededingingsaanvragen werden ingediend;
- . en indien de beoogde wijziging een effect zou kunnen hebben gehad op de vergelijking van de offertes.

Voorgaande afwijking zou in geen geval afbreuk mogen doen aan de maatregelen op het vlak van bekendmaking en betekening voorzien onder de artikelen 10, § 2, en 11 van het koninklijk besluit⁶.

9. De rechtvaardiging van het eerste voorstel werd hiervoor toegelicht. In de studie van 24 januari 2008⁶ werd een verband gelegd tussen dit voorstel tot uitbreiding van de informatieplicht ten laste van de concessiehouder en de gevolgen vanuit strafrechtelijk standpunt en de administratieve sancties waartoe de niet-naleving van de verplichting kan leiden. Deze verplichting werd ook verbonden aan de procedure tot wijziging die het voorwerp uitmaakte van het tweede voorstel (cfr. infra, nr. 20).

10. Ten aanzien van het ontwerp van koninklijk besluit dient ook het tweede voorstel te worden verduidelijkt. Dit is opgebouwd rond vier punten.

- a. Het idee bestond erin om, in beginsel, voor alle gevallen van wijzigingen aan de technische en financiële elementen van de domeinconcessie - of alle elementen waarop de informatieplicht betrekking heeft- de vrij zware procedure, voorzien in de hoofdstukken III en IV van het koninklijk besluit van 20 december 2000 en van toepassing op de toekenning van de domeinconcessies, te behouden.
- b. Door van deze vrij zware procedure af te wijken, althans voor de marginale wijzigingen of de wijzigingen opgelegd door technische verplichtingen of wijzigingen in het kader van de verplichting zich te conformeren aan een van de verplichtingen van artikel 14, dacht men de procedure te vereenvoudigen.
- c. De uitzondering (b) op het principe (a) zou niet worden toegepast wanneer de oorspronkelijke concessieaanvraag aanleiding zou hebben gegeven tot aanvragen tot mededinging van andere ondernemingen en dat, meer bepaald indien:

---

⁶ § 22 van de studie van 24 januari 2008.

- *de wijziging plaatsvindt binnen een bepaalde termijn te rekenen vanaf de toekenning van de domeinconcessie (bijvoorbeeld een termijn van een jaar);*
- *en indien bij de toekenning van de domeinconcessie, een of meer aanvragen tot mededinging werden ingediend;*
- *en indien de beoogde wijziging een effect zou kunnen hebben op de vergelijking van de offertes.*

Indien gelijktijdig voldaan is aan deze drie voorwaarden, dan zou worden teruggegrepen naar de beginselprocedure aangehaald onder punt (a).

- d. Zowel bij toepassing van de principeregel (a), als bij toepassing van de vereenvoudigde procedure bij wijze van uitzondering (b), dienden de regels op het vlak van bekendmaking en kennisgeving bepaald door de artikelen 10, §2, en 11 van het koninklijk besluit van 20 december 2000 te worden toegepast.

11. Volgens de CREG bood dit voorstel het voordeel een algemene procedure met residueel karakter (a) te kunnen vastleggen, zodat iedere wijziging van de reeds toegekende domeinconcessie hier in beginsel aan onderworpen is. Valt de beoogde wijziging echter onder een van de drie hypothesen bedoeld onder (b) en onder geen enkele van de drie hypothesen beoogd onder (c), dan zou zij hieraan kunnen ontsnappen en het voorwerp van een vereenvoudigde procedure kunnen vormen. Op die manier werd iedere wijziging van de domeinconcessie door een of andere procedure gedekt. Geen enkele wijziging zou daarvan verstoken blijven, hetgeen precies werd nagestreefd. Bij ontstentenis zou immers het principe van het parallelisme van de vormen en van de procedures van toepassing worden – met alle onzekerheden die daaruit voortvloeien.

12. De hiervoor vernoemde vereenvoudiging van de procedure werd op verschillende wijzen door de CREG verantwoord.

De CREG beklemtoonde in zijn studie⁷ immers dat, behalve voor het geval van marginale wijzigingen, sinds de goedkeuring van het koninklijk besluit van 20 december 2000 de wettelijke en reglementaire context die gold voor de goedkeuring van dit koninklijk besluit was gewijzigd. Zo *“werd het koninklijk besluit van 20 december 2000 gewijzigd door dat van*

---

⁷ Nummers 35 en volgende.

17 mei 2004 om een zone “bestemd voor de inplanting van de installaties” af te bakenen. Het idee bestond erin alle domeinconcessies toegekend voor de bouw en de exploitatie van windmolenparken in de Noordzee binnen één zone samen te brengen. Men kan het belang om de administraties die zijn betrokken bij de activiteiten zoals scheepvaart, visvangst op zee, maritiem wetenschappelijk onderzoek en militaire oefeningen, te raadplegen op zijn minst in twijfel trekken, tenzij wordt vastgesteld dat de beoogde wijzigingen ondanks alles de activiteiten aantasten die onder de bevoegdheid van deze administraties vallen”.

Anderzijds herinnerde de CREG er ook aan dat “in toepassing van artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 december 2000 verschillende verplichtingen zowel op het ogenblik van de installatie van de concessie of van de concessie toekomen aan de concessiehouders [lees: de exploitatie ervan]. Dit geldt meer bepaald voor de verplichting tot het “treffen van alle noodzakelijke maatregelen voor de bescherming van de openbare veiligheid” (art. 14, 6°) of voor het treffen van “alle maatregelen ter bescherming en behoud van het mariene milieu” (art. 14, 8°) of nog “de inplanting voorzien van de installaties zodat het toegekende domein zo intensief mogelijk wordt gebruikt, rekening houdend met de toegepaste technologie” (art. 14, 10°). Het zou niet redelijk zijn de concessiehouder die om aan deze verplichtingen te beantwoorden een wijziging van de initieel toegekende domeinconcessie moet aanvragen, andermaal te onderwerpen aan het geheel van formaliteiten die voor de toekenning van de concessie worden voorgeschreven.”

Deze overwegingen brachten de CREG ertoe om voor de wijzigingen die onder een van de drie voornoemde hypothesen vallen, een doorgedreven vereenvoudiging van de procedure voor te stellen.

13. Tot slot merkt de CREG op dat voornoemd voorstel werd opgesteld onder het wettelijke en reglementaire kader van kracht op het ogenblik dat de studie van 24 januari 2008 werd gemaakt⁸. Dit voorstel moet worden omgewerkt daar het de bedoeling is de hervorming voorzien door artikel 6 van de voornoemde wet van 1 juni 2005 in werking te stellen.

---

⁸ Zie de studie van 24 januari 2008, nr. 47.

III. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT

III.1. Algemene opmerkingen

14. Het ontwerp van koninklijk besluit streeft in wezen drie afzonderlijke doelstellingen na. Enerzijds beoogt het artikel 6 van de wet van 1 juni 2005 uit te voeren. Anderzijds beoogt het de draagwijdte van artikel 14, 3° van het koninklijk besluit van 20 december 2000 te verduidelijken. Tot slot beoogt het ontwerp een procedure in te voeren voor het wijzigen van reeds toegekende domeinconcessies. Het is voorzien dat deze procedure eveneens van toepassing zou worden bij de verlenging van de toegekende concessie.

15. Met het oog op de uitvoering van artikel 6 van voornoemde wet van 1 juni 2005 droeg het ontwerp van koninklijk besluit de bevoegdheid om voorstellen te formuleren die aan de CREG toekwam, over aan de afgevaardigde van de Minister. De artikelen 10 (toekenning van de concessie), 18, § 1 (wijziging van de concessie) en 22 (intrekking van de concessie) van het koninklijk besluit van 20 december 2000 werden in die zin gewijzigd. Net als de betrokken besturen beschikt de CREG bijgevolg nog slechts over een adviserende bevoegdheid.

16. De CREG wees er al herhaaldelijk⁹ op dat het onderscheid tussen deze adviserende bevoegdheid en de bevoegdheid om voorstellen te verstrekken meerdere gevolgen heeft. In een procedure “na advies” komt het initiatiefrecht toe aan de persoon die het advies moet inwinnen en neemt deze laatste in alle gevallen een beslissing ongeacht het advies dat hij krijgt. Hij kan het advies ofwel volgen ofwel naast zich neerleggen. Bovendien moet het advies steeds worden uitgebracht, ongeacht de draagwijdte. Indien men hem aanbeveelt om de concessie niet toe te kennen, kan hij er niettemin toch één toekennen. In een procedure “op voorstel” komt het initiatiefrecht daarentegen toe aan de persoon die het voorstel moet doen. De persoon die beslist, kan geen concessie toekennen, zolang men hem niet voorstelt om er een toe te kennen. Een voorstel om een concessie toe te kennen, verplicht hem evenwel niet om deze effectief toe te kennen vermits hij deze kan weigeren.

---

⁹ Advies A2000/002-D (§ 2) en A2000/003-D (§ 2) van 23 maart 2000; advies A2000/008-D (§ 8) van 25 mei 2000.

17. Bij het toekennen van een bevoegdheid tot voorstellen aan de afgevaardigde van de Minister, in de verschillende hiervoor aangehaalde hypothesen, moet men erop letten dat deze afgevaardigde, in tegenstelling tot de CREG, zich niet in eenzelfde gezagsrelatie ten aanzien van de Minister bevindt. In overeenstemming met het nieuwe artikel 26bis, dat door artikel 17 van het ontwerp van koninklijk besluit moet worden ingevoegd, is de afgevaardigde van de Minister een ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie. Die ambtenaar hangt bijgevolg hiërarchisch af van de Minister, in tegenstelling tot de CREG die niet aan een dergelijke controle door de Minister is onderworpen.

18. Dit verschil heeft tot gevolg dat de bevoegdheid om voorstellen te verstrekken die het ontwerp van koninklijk besluit aan de afgevaardigde van de Minister wil toekennen, er in werkelijkheid geen is. Tenzij aan deze ambtenaar een speciaal statuut wordt toegekend, is het ondenkbaar dat de Minister, gezien deze hiërarchische verhouding¹⁰, door dit voorstel zou zijn gehouden. Volgens de ontwerp tekst zou aan de afgevaardigde van de Minister bijgevolg enkel een adviserende bevoegdheid en geen bevoegdheid tot voorstellen kunnen worden toegekend, zoals de CREG en de betrokken besturen.

19. De tweede doelstelling van het ontwerp van koninklijk besluit voorziet in een nieuwe verplichting om *“de commissie te informeren over elke wijziging betreffende de technische en financiële elementen vermeld in het oorspronkelijk dossier, en op basis waarvan de concessie werd toegestaan, te wijzigen”*¹¹. Volgens het ontwerp van besluit zou de vroegere verplichting om informatie te verstrekken over *“elke belangrijke wijziging die van die aard is het technisch en financieel vermogen, vermeld in het oorspronkelijk dossier, en op basis waarvan de concessie werd toegestaan, te wijzigen”* behouden moeten worden, maar geldt die verplichting voortaan uitsluitend ten aanzien van de afgevaardigde van de Minister¹².

---

¹⁰ Zie in dit verband J. SALMON, *De Raad van State*, t. I, Brussel, Bruylant, 1994, p. 432, c).

¹¹ Art. 11, 1°, van het ontwerp van koninklijk besluit.

¹² Art. 11, 3°, van het ontwerp van koninklijk besluit.

20. Zoals de CREG hiervoor al heeft aangestipt (cfr. supra nr. 9), moet deze uitgebreide informatieplicht, indien deze haar rechtvaardiging vindt in een streven naar een grotere juridische zekerheid, ook worden gezien in verband met het nieuwe mechanisme dat beoogt de wijziging van domeinconcessies te omkaderen. Het voorstel van de studie van 24 januari 2008 voorzag dat de CREG deze informatie ontving en dat, in beginsel, iedere wijziging betreffende technische en financiële elementen aanleiding zou geven tot een relatief zware wijzigingsprocedure, daar deze vergelijkbaar was met de procedure tot toekenning van de domeinconcessie. De vereenvoudigde procedure zou echter moeten toegepast worden wanneer de beoogde wijziging onder een van de drie voorziene gevallen valt en indien de vereenvoudigde procedure niet zou worden verhinderd door een aanvraag tot mededinging. Dit mechanisme biedt het voordeel iedere vorm van wijziging te dekken en de plicht tot informeren van de CREG niet louter te beperken tot de informatie beoogd onder artikel 14, 3°.

21. Het nieuwe mechanisme voorzien in artikel 11 van het ontwerp van koninklijk besluit, dat een onderscheid maakt in de uitgebreidheid van de te verstrekken informatie naargelang die bestemd is voor de afgevaardigde van de Minister dan wel voor de CREG, stelt een aantal moeilijkheden.

22. Enerzijds, terwijl het mechanisme een probleem van juridische onzekerheid wil verhelpen, creëert dit een nieuw probleem van dezelfde orde. De concessiehouder dient voortaan immers, op straffe van een strafrechtelijke sanctie, zelf de belangrijke wijziging bedoeld in het ontwerp van [artikel] 14, 3° en [de informatie daarover] bestemd voor de afgevaardigde van de Minister, te onderscheiden van de veel ruimere wijziging [die het voorwerp uitmaakt van de informatie] bestemd voor de CREG, volgens het nieuwe ontwerpartikel 14, 14° van het koninklijk besluit van 20 december 2000.

23. Anderzijds komt dit nieuwe mechanisme erop neer dat de afgevaardigde van de Minister, in tegenstelling tot de CREG, niet zal worden geïnformeerd over elke wijziging betreffende de technische en financiële aspecten. In tegenstelling tot het voorstel geformuleerd in de studie van 24 januari 2008 zou dit betekenen dat dezelfde overheid niet bevoegd zou zijn om na te gaan of iedere wijziging van de domeinconcessie wel degelijk het voorwerp vormde van de daartoe voorziene procedure. De procedure zou hierdoor onnodig worden verzwaard, aangezien de CREG, die niet langer belast zou zijn met de opvolging van de haar overgemaakte aanvragen tot wijziging van domeinconcessies, niettemin het

belang zou moeten beoordelen van de wijzigingen die aan haar worden meegedeeld en nagaan of de afgevaardigde van de Minister wel degelijk voor de gepaste procedure conform het belang van de wijziging heeft gekozen.

24. Indien het ontwerp van koninklijk besluit de uitgebreide informatieplicht zowel ten aanzien van de afgevaardigde van de Minister als ten aanzien van de CREG bedoelt te behouden, dan dient het artikel 14 in ontwerp te worden herzien. Lid 3° zou kunnen worden opgeheven terwijl het nieuwe artikel 14, 14° zoals ingelast door het ontwerp van koninklijk besluit als volgt zou kunnen worden geformuleerd: *“14° informeren de commissie en de afgevaardigde van de minister over elke wijziging betreffende de technische en financiële elementen vermeld in het oorspronkelijk dossier, en op basis waarvan de concessie werd toegestaan”*.

25. De derde doelstelling die het ontwerp van koninklijk besluit nastreeft, stelt ongetwijfeld de grootste moeilijkheden voor de concrete uitvoering ervan. Artikel 12 van het ontwerp van koninklijk besluit tracht deze doelstelling te verwezenlijken door hoofdstuk VI van het koninklijk besluit van 20 december 2000, dat de artikelen 15 tot 20 bevat, te vervangen. In dit opzicht rijzen twee soorten problemen.

26. Ten eerste, volgens het nieuwe artikel 15 dat het ontwerp van koninklijk besluit wenst te vervangen, zou de nieuwe procedure enkel van toepassing zijn voor zover de concessiehouder het marginale karakter van de overwogen wijzigingen verantwoordt, of de verplichting om zo te handelen om redenen onafhankelijk van zijn wil of nog, de verplichting om zich te schikken naar de verplichtingen van artikel 14 van het koninklijk besluit. Daarop wordt echter een uitzondering voorzien voor de hypothese dat er tijdens de oorspronkelijke concessieaanvraag aanvragen tot mededinging werden ingediend. Daarbij nam het ontwerp van koninklijk besluit de hypothesen beoogd in de studie van 24 januari 2008 als dusdanig over.

27. De moeilijkheid bestaat er echter in te weten welke procedure moet worden toegepast in andere hypothesen dan de bovenvermelde evenals in de gevallen waarin tijdens de toekenning van de concessie aanvragen tot mededinging werden ingediend. Bij het stilzwijgen van de reglementering zou moeten worden teruggegrepen naar het parallellisme van de vormen en procedure. Terwijl men dat precies trachtte te vermijden omwille van de onduidelijkheid en de juridische onzekerheid waartoe dat kan leiden.

In ieder geval zou voor iedere andere wijziging aan de toegekende domeinconcessies dan de drie bovenvermelde hypothesen een aanvullende procedure moeten worden voorzien. Er wordt verwezen naar het alternatieve voorstel dat hieronder wordt uitgewerkt.

28. Het tweede probleem hangt samen met de vereenvoudigingsgraad die werkelijk wordt bereikt in het kader van de nieuwe procedure.

29. Allereerst, wat betreft de procedure voorzien voor de toekenning van de domeinconcessie, beschreven in de hoofdstukken III en IV van het koninklijk besluit van 20 december 2000, geven de bepalingen van het ontwerp van koninklijk besluit – en in het bijzonder de bepalingen van de nieuwe artikelen 16 en 17 – minder aanwijzingen over de elementen die de aanvraag tot wijziging moet bevatten, over het aantal over te maken exemplaren, over de bevoegdheid om ontbrekende documenten op te vragen of om de daarvoor verleende termijnen.

De vereenvoudiging van de bepalingen van het besluit is echter niet noodzakelijk synoniem voor de vereenvoudiging van de procedure zelf. Het omgekeerde is vaak waar, te meer wanneer de praktische uitvoering van sommige bepalingen op het lacunaire karakter stuit.

In onderhavig geval, en zoals we hierna zullen bespreken (zie infra, nr. 59), is dit het risico waaraan de ontwerpbevestigingen zich blootstellen, zonder dat we kunnen stellen dat de procedure op dat vlak vereenvoudigt.

30. Vereenvoudigt het ontwerp van besluit, los van een relatieve vereenvoudiging van de bepalingen van het koninklijk besluit, daadwerkelijk de procedure tot wijziging van de domeinconcessies? Enige twijfel is op dit punt niet misplaatst.

31. Bovendien bepaalt het ontwerp van besluit dat de betrokken administraties en de CREG over een termijn van twintig in plaats van zestig werkdagen beschikken om hun respectieve adviezen uit te brengen. De systematische raadpleging van alle betrokken administraties is voor de CREG echter niet langer gerechtvaardigd. Zelfs het advies van de CREG zou niet langer systematisch moeten worden gevraagd.

32. We hebben er eerder al op kunnen wijzen dat de wettelijke en reglementaire context sinds de goedkeuring van het koninklijk besluit van 20 december 2000 niet langer vergelijkbaar is. De wijziging van dit koninklijk besluit door dat van 17 mei 2004 had tot gevolg dat alle toegekende domeinconcessies gegroepeerd werden binnen één enkele daartoe speciaal voorziene zone. Het lijkt dan ook niet langer noodzakelijk om elk van de elf betrokken administraties daarover opnieuw te ondervragen, te meer daar zij voorafgaand aan de afbakening van deze zone werden geraadpleegd. Anderzijds zou de tenuitvoerlegging van artikel 6 van de wet van 20 juli 2005 ertoe leiden dat het statuut van de CREG voor de vereenvoudigde procedure voor wijziging van domeinconcessies in overeenstemming zou worden gebracht met dat van de overige betrokken besturen. Voortaan zal de afgevaardigde van de Minister belast zijn met de wijzigingsprocedure. Voor de voorstellen van intrekking wegens vervallenverklaring of in geval van verzaking aan de domeinconcessie bepaalt het ontwerp van koninklijk besluit overigens niet langer dat de CREG wordt geraadpleegd. Met dezelfde bedoeling tot vereenvoudiging, zou de CREG in geval van concessiewijzigingen bijgevolg niet langer ambtshalve moeten worden geraadpleegd.

Het belang van een systematische raadpleging lijkt in werkelijkheid des te meer beperkt wanneer de beoogde wijzigingen, in de hypothese waar het ontwerp van koninklijk besluit van uitgaat, ofwel marginale wijzigingen zouden zijn ofwel noodzakelijk geworden zijn om redenen onafhankelijk van de wil van de concessiehouder of om zich te schikken naar de verplichtingen van artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 december 2000.

De nieuwe procedure voorzien in het ontwerp van koninklijk besluit zou tot slot eveneens moeten worden toegepast bij verlenging van de domeinconcessie. Behalve in bijzondere omstandigheden lijkt het niet gerechtvaardigd om de procedure in zijn geheel te hernemen, al was het maar met kortere termijnen.

33. In het laatste deel van voorliggend advies pleit de CREG derhalve voor een verder vereenvoudigde en nog soepelere procedure waarbij, in beginsel, enkel de afgevaardigde van de Minister, na advies van de netbeheerder, zijn voorstel aan de Minister overmaakt. De betrokken administraties en de CREG zouden enkel nog worden geraadpleegd als de afgevaardigde van de Minister dit noodzakelijk acht voor het formuleren van zijn voorstel. Deze vereenvoudigde procedure zou echter enkel worden toegepast in de hypothesen bepaald door het ontwerp van koninklijk besluit. In de andere hypothesen zou de

concessiehouder dezelfde procedure als voor de toekenning van de domeinconcessie moeten volgen.

Tot besluit

34. De tenuitvoerlegging van de doelstellingen nagestreefd door het ontwerp van koninklijk besluit doet de volgende moeilijkheden rijzen:

- De overdracht van de bevoegdheid van de CREG naar de afgevaardigde van de Minister heeft tot gevolg dat de bevoegdheid van deze laatste om voorstellen in te dienen, niet verschilt van een adviserende bevoegdheid;
- De ontdubbeling van de informatieplicht ten aanzien van de afgevaardigde van de Minister (belangrijke wijziging) en ten aanzien van de CREG (iedere technische en financiële wijziging) maakt de juridische onzekerheid voor de concessiehouder enkel groter omdat hij zelf over het al dan niet belangrijke karakter van de wijzigingen zal moeten beslissen. Deze informatieplicht wordt evenwel strafrechtelijk gesanctioneerd. Daarenboven zal de CREG, die over meer volledige informatie beschikt, moeten nagaan of de afgevaardigde van de Minister wel degelijk de vereiste aanvragen tot wijziging heeft ontvangen, wat de procedure nutteloos zwaarder maakt.
- Wat de beoogde vereenvoudiging van de procedure betreft, geldt deze procedure volgens het ontwerp van koninklijk besluit enkel voor de verlenging of voor bepaalde types van concessiewijzigingen. Voor de andere wijzigingshypothese werd niets bepaald. Het koninklijk besluit vertoont voor bepaalde praktische regels van deze procedure lacunes. Tot slot is het handhaven van de systematische raadpleging van de betrokken administraties en zelfs van de CREG niet langer gerechtvaardigd. Dit maakt een procedure die net moet worden vereenvoudigd, nutteloos zwaarder en langer.

III.2. Artikelsgewijze bespreking

Aanhef

35. Een van de doelstellingen van het ontwerp van koninklijk besluit heeft betrekking op de tenuitvoerlegging van artikel 6 van de wet van 1 juni 2005 "tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt." Dat is het voorwerp van artikel 18, 1° van voorliggend ontwerp. De aanhef van het koninklijk besluit heeft echter enkel betrekking op de wijziging van het koninklijk besluit van 20 december 2000.

36. Volgens de beginselen van de wetgevingstechniek vermeld in de *Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten van de Raad van State*¹³, moet de aanhef van een wettekst, wil men de lezer niet op een dwaalspoor brengen, volledig zijn.

37. Daarom dienen volgende bewoordingen in de aanhef van de akte voor "tot wijziging..." te worden toegevoegd: "tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van artikel 6 van de wet van 1 juni 2005 tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt."

Artikel 1

38. In de Nederlandse versie van het ontwerp van koninklijk besluit dient na de aanhef van het koninklijk besluit van 20 december 2000, namelijk tussen de termen "zeerecht" en "worden" een komma te worden geplaatst om het lezen van de beschikking te vergemakkelijken.

39. Ditzelfde leesteken dient ook in de Franse versie van de tekst tussen de termen "mer" en "sont" van de aanhef van het koninklijk besluit van 20 december 2000 te worden toegevoegd.

---

¹³ http://www.raadvst-consetat.be/?page=technique_legislative&lang=fr, p. 36.

In diezelfde versie is het raadzaam onder 2°, tussen het aanhalingsteken volgend op “9° en de term “délégué” een spatie in te lassen.

Artikel 2

40. In de Nederlandse versie van het ontwerp van koninklijk besluit moet een spatie worden ingelast na de komma volgend op de termen “artikel 2”.

Artikel 3

41. Zowel in de Nederlandse als de Franse versie ontbreekt een komma, respectievelijk na de termen “besluit” en “arrêté”.

Artikel 4

42. Zowel in de Nederlandse als de Franse versie ontbreekt een komma, respectievelijk na de termen “besluit” en “arrêté”.

Artikel 7

43. In de Nederlandse versie dienen onder lid 2 van het ontwerpartikel twee komma's te worden gevoegd, respectievelijk na de termen “commissie” en “geval”.

Artikel 9

44. Artikel 9 van het ontwerp van koninklijk besluit voorziet in de vervanging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 20 december 2000. De CREG begrijpt aan de ene kant wel dat de bepalingen van § 2 van de huidige versie van dit artikel 10 niet langer in de nieuwe versie voorkomen aangezien zij voortaan worden opgenomen onder het ontwerp van artikel

11, zoals ingelast door artikel 10 van het ontwerp van koninklijk besluit. Aan de andere kant begrijpt de CREG echter niet waarom lid 3 van § 1 niet langer in de nieuwe tekst voorkomt.

De CREG is van mening dat deze bepaling opnieuw moet worden opgenomen en zodanig aangepast dat het de afgevaardigde van de Minister is die de aanvrager en de CREG op de hoogte brengt van de overmaking van zijn voorstel aan de Minister.

45. In de Nederlandse versie van artikel 10 zoals vervangen door artikel 9 van het ontwerp van koninklijk besluit moet een komma na de term "minister" worden geplaatst.

Artikel 10

46. Onder lid 2 van artikel 11, zoals vervangen door artikel 10 van het ontwerp van koninklijk besluit, is het raadzaam niet uitsluitend de aanvrager en de CREG te informeren over de beslissing om de domeinconcessie niet toe te kennen. Ook de betrokken administraties zouden daarvan op de hoogte moeten worden gebracht, te meer daar zij werden geraadpleegd en deze beslissing niet in het *Belgisch Staatsblad* wordt gepubliceerd.

47. In de Nederlandse versie moet de komma tussen de woorden "werkdagen" en "te" worden verwijderd.

Artikel 11

48. In overeenstemming met de eerder geformuleerde algemene opmerkingen (nr. 24) is het raadzaam om punt 3° van artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 december 2000 op te heffen en punt 14° dat in het ontwerp van koninklijk besluit wordt voorgesteld te wijzigen door de woorden "en de afgevaardigde van de minister" na de term "commissie" toe te voegen.

49. In de Nederlandse versie van de bepaling moet een komma worden toegevoegd:

- Achter het woord "besluit" in de inleidende zin;
- In punt 2°, na "12°";

Omgekeerd moet in punt “14” ingelast door punt 3° van artikel 12 van het ontwerp van koninklijk besluit de komma na het woord “elementen” worden verwijderd.

Artikel 12

50. Artikel 12 van het ontwerp van koninklijk besluit vervangt hoofdstuk VI van het koninklijk besluit van 20 december 2000 dat betrekking heeft op de artikelen 15 tot 20. Zoals eerder aangeduid, bestaat de doelstelling erin een procedure te voorzien voor het verlengen of wijzigen van een reeds toegekende domeinconcessie.

51. Er wordt verwezen naar de al eerder geformuleerde algemene opmerkingen in verband met de afwezigheid van een procedure voor wijzigingen die verschillen van die beoogd onder artikel 15, 2° of voor wanneer tijdens de toekenning van de concessie een aanvraag tot mededinging werd ingediend (zie supra, nr. 27). Zo wordt ook verwezen naar de opmerkingen in verband met de zwakke vereenvoudiging van de beoogde procedure (cfr supra, nr. 32). Onder punt IV van voorliggend advies wordt een alternatief voorstel geformuleerd om de problemen te verhelpen waarop het ontwerp van hoofdstuk VI stuit.

De nu volgende opmerkingen zijn geformuleerd op basis van het ontwerp van koninklijk besluit zonder afbreuk te doen aan huidige voorstel.

➤ Deel 1 – Wijziging en verlenging

52. De CREG stelt voor in twee afzonderlijke delen een onderscheid te maken tussen de bepalingen die betrekking hebben op de “Wijziging”, en deze die betrekking hebben op de “Verlenging” van de domeinconcessies.

Het behandelen van deze twee verschillende procedures in een enkel hoofdstuk is niet erg duidelijk en evenmin erg gegrond, te meer daar de andere soorten domeinconcessies in specifieke hoofdstukken worden behandeld.

➤ Artikel 15

53. Artikel 15 zoals uiteengezet in het ontwerp van koninklijk besluit lijkt in twee alinea's te zijn opgesplitst. De eerste alinea is onderverdeeld in een punt 1° en 2° en punt 2° is zelf nog eens onderverdeeld in a), b) en c). Klaarblijkelijk is er een tweede lid dat rechtstreeks in a), b) en c) zou zijn opgesplitst.

Een dergelijke werkwijze is ongetwijfeld een gevolg van het feit dat de punten die onder de letters zijn opgenomen, betrekking hebben op voorwaarden van de beslissing die al dan niet van toepassing zijn.

Het ontbreekt deze voorstelling niettemin aan duidelijkheid te meer daar niet met zekerheid kan worden vastgesteld of er een tweede lid is, en of het nog steeds over punt 2° van het eerste lid gaat. Wordt het ontwerp van artikel 15 als dusdanig behouden, dan zou het duidelijker zijn om twee afzonderlijke paragrafen te voorzien.

54. Volgens ditzelfde ontwerp van artikel 15 zou de procedure, die in de volgende artikelen is voorzien, onvoorwaardelijk op iedere aanvraag tot verlenging worden toegepast. Het ontwerp van artikel 16 preciseert onder het eerste lid dat deze aanvraag "*ten minste twee jaar voor het verstrijken van de geldigheidsduur*" moet worden overgedragen.

De CREG meent dat het logischer zou zijn om deze voorwaarde rechtstreeks in het ontwerp van artikel 15 te preciseren, in zoverre die in deze vorm moet worden behouden en indien er geen afzonderlijk hoofdstuk moet worden voorzien voor de aanvragen tot verlenging van de domeinconcessies (zie supra, nr. 52).

55. In lid 1, 2°, van het ontwerp van artikel 15 staan de termen "of " en "ou" aan het einde van a) en b) weinig gelukkig. Ook in dat wat lid 2 lijkt, staan de termen "en" en "et" aan het einde van de punten a) en b) ongelukkig.

➤ Artikel 16

56. Het ontwerp van artikel 16 beschrijft de eerste stappen van de procedure van aanvraag tot verlenging of wijziging van de domeinconcessie, namelijk het verzenden van

het aanvraagdossier door de concessiehouder en de overmaking aan de betrokken administraties en aan de CREG voor een eerste onderzoek naar de volledigheid van het dossier.

57. De CREG handhaaft haar fundamentele kritiek op het gebrek aan vereenvoudiging van deze procedure die een systematische raadpleging van alle betrokken administraties en van de CREG vereist.

58. In dat geval en wanneer de tekst ongewijzigd blijft moet de tweede zin van het eerste lid, om de redenen uiteengezet onder nr. 54, worden opgeheven en opgenomen onder het ontwerp van artikel 15.

59. Zoals de CREG overigens eerder aanstipte (cfr. supra, nr. 29) is deze bepaling niet voldoende nauwkeurig en dreigen er bij de uitvoering moeilijkheden te rijzen. Daarom zouden de vereisten inzake de samenstelling van het aanvraagdossier en het aantal exemplaren dat aan de afgevaardigde van de Minister moet worden overgemaakt, moeten worden gepreciseerd.

60. Het ontwerp van artikel 16 bepaalt dat de aanvraag tot wijziging en verlenging bij een ter post aangetekende brief moet worden verstuurd. Artikel 4, § 1, lid 1, van het koninklijk besluit van 20 december 2000 eist bovendien de verzending met ontvangstbewijs. Het zou dan ook logisch zijn dat ook de nieuwe bepaling daarin voorziet. Het toesturen van een elektronische versie zou eveneens kunnen bijdragen tot een vereenvoudigde behandeling van het dossier.

61. Naar het voorbeeld van artikel 4, §3, van voornoemd koninklijk besluit, zou een bepaling moeten worden opgenomen die de afgevaardigde van de Minister de mogelijkheid biedt om bijkomende exemplaren van alle vereiste documenten of een gedeelte daarvan te eisen.

62. De CREG wijst er ook op dat het ontwerp van artikel 16 de afgevaardigde van de Minister niet belast met de controle van de volledigheid van het aanvraagdossier. Volgens lid 2 van deze bepaling lijkt het aanvraagdossier rechtstreeks tot de bevoegde administraties en

tot de CREG te moeten worden gericht en zijn zij het die moeten onderzoeken of de elementen van het dossier hen in staat stellen zich ten gronde uit te spreken.

Welnu, als voortaan de afgevaardigde van de Minister belast is met het onderzoek van de aanvragen tot verlenging en wijziging van de domeinconcessies, zou het logischer zijn in bepalingen te voorzien die analoog zijn aan die van artikel 5, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 20 december 2000 die de CREG – in de toekomst, de afgevaardigde van de Minister – belasten met de taak het volledige karakter van het dossier na te gaan en de aanvrager daarvan op de hoogte te brengen. Dit onderzoek – en de daaruit volgende beslissing om de aanvrager op de hoogte te brengen – is belangrijk in de mate waarin dit de mogelijkheid biedt om formeel het startpunt te bepalen van de termijnen waarin in deze procedure is voorzien.

63. Tot slot wordt de aandacht erop gevestigd dat in lid 2 van het ontwerp van artikel 16, zowel in de Nederlandse als de Franse versie, een komma achter de woorden “commissie” en “commission” moet worden toegevoegd.

➤ Artikel 17

64. In de laatste zin van het ontwerp van artikel 17 wordt aangestipt dat de betrokken administraties en de CREG in hun adviezen het opleggen van technische voorwaarden “*betreffende de concessie*” kunnen voorstellen. Het ontbreekt deze laatste toelichtingen over de technische voorwaarden aan duidelijkheid, en bovendien zijn ze overbodig. Deze toelichtingen moeten bijgevolg worden opgehelderd of worden verwijderd. Artikel 9 van het koninklijk besluit preciseert ter vergelijking dat: “*In het advies kan het opleggen van technische voorwaarden worden voorgesteld, inzonderheid in verband met de maatregelen als bedoeld bij artikel 14, 6°*”.

➤ Artikel 18

65. Aangezien het ontwerp van koninklijk besluit bepaalt dat het geheel van betrokken administraties moet worden geraadpleegd, zou het onder §3 van artikel 18 gepast zijn hen ook te informeren over de beslissing de wijziging te weigeren. Ter ondersteuning van deze wijziging kunnen dezelfde redenen worden aangehaald als eerder, voor het ontwerp van artikel 11, zoals gewijzigd door artikel 10 van het ontwerp tot koninklijk besluit.

66. In de Nederlandse versie van de tekst moet in de eerste zin, in §1, na de term “advies” een komma worden toegevoegd. Onder § 2 moet anderzijds na de term "werkdagen" een komma worden verwijderd.

Artikelen 13 en 14

67. Het is raadzaam dat de CREG en de betrokken administraties worden geïnformeerd over de beslissing tot intrekking wegens vervallenverklaring of de aanvaarding van een verzaking aan een domeinconcessie. Voor hen is het immers belangrijk op de hoogte te zijn van de toestand van windmolenparken in de Noordzee.

68. Anderzijds ontbreekt onder artikel 13 in de Franse versie, onder 1° een aanhalingsteken na de term “commission”.

IV. ALTERNATIEF VOORSTEL VOOR HOOFDSTUK VI

IV.1. Ratio legis

69. Hierna formuleert de CREG een alternatief voorstel voor artikel 12 van het ontwerp van koninklijk besluit dat hoofdstuk VI van het koninklijk besluit van 20 december 2000 of de artikelen 15 tot 20 van ditzelfde besluit vervangt. Dit voorstel houdt rekening met de hiervoor geformuleerde opmerkingen. Desgevallend worden de voorgestelde artikelen in een commentaar verantwoord.

70. In dit voorstel pleit de CREG voor de drie gevallen opgenomen onder het ontwerp van artikel 15 voor een procedure die eenvoudiger en soepeler is dan die in het ontwerp van koninklijk besluit. Voor de overige gevallen blijft de toekenningsprocedure van de domeinconcessie van toepassing.

71. In het geval van de vereenvoudigde procedure maakt de afgevaardigde van de Minister, na advies van de netbeheerder, in principe alleen zijn voorstel over aan de Minister.

De betrokken administraties en de CREG zouden enkel nog worden geraadpleegd als de afgevaardigde van de Minister dit noodzakelijk acht.

72. Er worden ook kortere termijnen voorgesteld. Zo zouden we van een duur van driehonderdtwintig werkdagen voor de klassieke procedure overgaan naar minder dan zevenendertig werkdagen voor de vereenvoudigde procedure. In de situatie die voor de aanvrager het minst gunstig is, zou deze termijn worden herleid tot in totaal negenenzestig dagen. Ter vergelijking voorziet het ontwerp van koninklijk besluit ambtshalve in een termijn die meer dan zeventig dagen bedraagt...

73. Voorafgaand aan deze vereenvoudigde procedure zou de CREG verder worden geïnformeerd over alle technische en financiële wijzigingen, in toepassing van het ontwerp van artikel 14. Verder zou zij ook systematisch op de hoogte worden gebracht van de beslissingen tot toekenning of weigering die door de Minister worden genomen. Zo blijft zij voldoende op de hoogte van de evolutie van de domeinconcessies die in de Noordzee werden toegekend. De betrokken administraties zouden op hun beurt worden geïnformeerd over de beslissingen tot toekenning van de concessiewijzigingen terwijl de beslissingen tot weigering enkel zouden worden betekend aan de administraties die daadwerkelijk werden geraadpleegd.

IV.2. Tekstvoorstel

74. Als gevolg van dit alternatieve voorstel zou het nieuwe artikel 12 van het ontwerp van koninklijk besluit als volgt worden geformuleerd.

“Art. 12.- Hoofdstuk VI van hetzelfde besluit dat de artikelen 15 tot 20 behandelt, wordt door de volgende bepalingen vervangen:

“Hoofdstuk VI. Wijziging, verlenging, uitbreiding en overdracht van de domeinconcessie.

Deel 1. – Wijziging

Art. 15.§1- De bepalingen van de hoofdstukken III en IV zijn van toepassing op de aanvragen tot wijziging van de domeinconcessie.

Commentaar:

Deze bepaling garandeert het bestaan van een standaardprocedure, zodat iedere aanvraag tot wijziging geregeld wordt door een bepaalde procedure

§2.- In afwijking van §1, voorzien de bepalingen van de artikelen 16 tot 18 in een vereenvoudigde procedure voor iedere aanvraag tot wijziging van de technische en financiële elementen van de domeinconcessie, vermits de concessiehouder het volgende verantwoordt:

- 1° Het marginale karakter van de geplande wijzigingen;*
- 2° De verplichting de procedure op te starten wegens dwingende technische redenen onafhankelijk van zijn wil en die niet konden ontdekt worden bij het toekennen van de domeinconcessie;*
- 3° Of de verplichting een beroep te doen op de procedure om zich te schikken naar een van de verplichtingen voorgeschreven in artikel 14.*

De procedure waarin is voorzien onder de hoofdstukken III en IV blijft echter van toepassing als bij de toekenning van de domeinconcessie een of meer concurrentieaanvragen werden ingediend en voor zover de aanvraag tot wijziging binnen een termijn van ten hoogste een jaar werd ingediend te rekenen vanaf de toekenning van de domeinconcessie en de geplande wijziging invloed had kunnen hebben op de vergelijking van aanbiedingen bij de toekenning van de concessie.

Commentaar:

Lid 2 van §2 werd licht gewijzigd om duidelijk het aanvullende karakter aan te tonen van de voorwaarden om af te wijken van de vereenvoudigde procedure, in geval van concurrerende aanvragen bij de toekenning van de oorspronkelijke concessie.

Art. 16.§1- In geval van vereenvoudigde procedure wordt de aanvraag tot wijziging van de domeinconcessie bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs aan de afgevaardigde van de minister gericht. De aanvraag wordt in twee exemplaren elektronisch overgemaakt.

Commentaar:

De CREG suggereert twee kopieën op papier van het aanvraagdossier te vragen en een kopie in elektronisch formaat aangezien de nieuwe procedure in principe enkel betrekking heeft op het voorstel van de afgevaardigde van de minister en op de beslissing van de Minister. De elektronische versie kan het onderzoek van de aanvraag door de Administratie en de Minister vergemakkelijken. Indien nodig laat § 4 van voorliggend artikel toe bijkomende kopieën te vragen.

Dit verzoek wordt vergezeld van een begeleidende nota met ten minste de volgende elementen:

- 1° Een uiteenzetting van de geplande wijzigingen;*
- 2° De reden waarom de vereenvoudigde procedure van toepassing is, ten aanzien van artikel 15, §2;*
- 3° De veranderingen die de geplande wijzigingen impliceren voor het dossier tot aanvraag van de domeinconcessie*
- 4° De redenen waarom de selectie- en toekenningscriteria beoogd onder de artikelen 2 en 3 vervuld blijven.*

Commentaar:

Uitgaande van haar ervaring met aanvragen tot wijziging van individuele productievergunningen stelt de CREG voor voornoemde elementen van de concessiehouder te eisen. Het doel is de taak van de afgevaardigde van de minister te vereenvoudigen aangezien de punten waarop zijn onderzoek heel speciaal betrekking moet hebben, werden aangetoond door de concessiehouder.

§2.- De afgevaardigde van de minister gaat na of de aanvraag alle in § 1 bedoelde elementen bevat.

Als de aanvraag volledig is, wordt ze door de zorg van de afgevaardigde van de minister ingeschreven in een register van aanvragen tot wijziging en verlenging van de concessies binnen een termijn van zeven werkdagen volgend op de ontvangst van de aanvraag.

De inschrijving vermeldt het voorwerp van de aanvraag en verwijst naar de documenten die met toepassing van §1 bij de aanvraag zijn gevoegd.

De aanvrager ontvangt een kennisgeving van de inschrijving.

§3.- In geval van onvolledigheid van de aanvraag, meldt de afgevaardigde van de minister, bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, aan de aanvrager binnen een termijn van zeven werkdagen volgend op de ontvangst van de aanvraag, welke informatie of welke documenten ontbreken. De afgevaardigde van de minister kent de aanvrager een termijn van zeven werkdagen toe om de aanvraag te vervolledigen. De termijn gaat in op de dag volgend op de datum van ontvangst van het verzoek voor informatie van de commissie, of ten laatste op de derde dag volgend op het verzenden van het verzoek om informatie. Tijdens die periode wordt de inschrijving van de aanvraag in het register van de aanvragen tot wijziging en verlenging van de concessies opgeschort.

Commentaar:

De paragrafen 2 en 3 zijn rechtstreeks geïnspireerd op artikel 5 van het koninklijk besluit van 20 december 2000. Er is echter ook in kortere termijnen voorzien. Die beogen een opheldering van de eerste stappen van de procedure die in het ontwerp van koninklijk besluit vrij vaag bleven.

§4.- De afgevaardigde van de minister kan bijkomende kopieën aanvragen van alle of een gedeelte van de in § 1 bedoelde documenten beoogt.

Art. 17.§1.- Binnen vijftien werkdagen volgend op de inschrijving in het register van aanvragen tot wijziging en verlenging maakt de afgevaardigde van de minister, na

overleg met de netbeheerder, zijn voorstel tot wijziging of zijn voorstel tot weigering en het volledige dossier dat daar betrekking op heeft over aan de minister.

§2.- Indien nodig kan de afgevaardigde van de minister, alvorens zijn voorstel te versturen en binnen zeven dagen volgend op de inschrijving in het register van de aanvragen tot wijziging en verlenging, het advies inwinnen van een van de betrokken administraties en van de commissie. In dat geval maakt hij het dossier van aanvraag tot wijziging van de domeinconcessie over aan de geraadpleegde overheid.

De geraadpleegde overheid brengt haar advies uit binnen vijftien werkdagen nadat zij gevat werd.

De termijn voorgeschreven onder §1 wordt verlengd met een duur gelijk aan de antwoordtijd van de geraadpleegde overheid, of bij gebrek aan een advies binnen vijftien werkdagen voorgeschreven onder het voorgaande artikel, met eenzelfde duur.

Commentaar:

Om tot een echte vereenvoudiging van de procedure te komen wordt voorgesteld om in principe niet langer het advies van de CREG noch dat van de betrokken administraties te vragen. Alleen in nood mogen deze overheden worden geraadpleegd. Daartoe bestaat geen enkele verplichting en dit wordt zelfs voorgesteld als een afwijking van het principe, dat strikt te interpreteren valt. Tot slot beoogt het laatste lid van § 2 duidelijk te maken dat de voorgeschreven termijn voor het verstrekken van advies een verplichte termijn is en geen ordetermijn.

Art. 18 §1 – De beslissing van de minister betreffende de wijziging van de domeinconcessie wordt, binnen een termijn van vijftien werkdagen die ingaat op de datum van ontvangst van het voorstel van de afgevaardigde van de minister, bij een ter post aangetekende brief gericht aan de aanvrager, aan de commissie en aan de betrokken administraties. Een uittreksel daarvan wordt in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Dit besluit bevat desgevallend de specifieke toekenningsvoorwaarden.

Commentaar:

Binnen deze bepaling wordt de informatie van de CREG en van de betreffende administraties versterkt. Ze lijkt een compensatie te zijn voor de beperking van de bevoegdheden van deze overheden tijdens de voorafgaande raadplegingsfase.

.

Art. 2 – Indien de minister beslist de aanvraag tot wijziging van de domeinconcessie te weigeren, worden de aanvrager en de commissie daarvan in kennis gesteld bij een ter post aangetekende brief, binnen een termijn van vijftien werkdagen te rekenen vanaf de ontvangst van het voorstel van de afgevaardigde van de minister . De betrokken administraties worden in dezelfde omstandigheden geïnformeerd als zij in toepassing van artikel 17, §2 werden geraadpleegd.

Commentaar:

Bij wijziging dient niet alleen de aanvrager maar ook de CREG te worden geïnformeerd. De afloop van deze wijzigingsaanvragen is voor de CREG immers belangrijk vermits haar dat toelaat te weten wat het gevolg is van de wijzigingsvoorstellen waar zij krachtens artikel 14 kennis van had.

Blijft de concessie echter onveranderd, dan is het daarentegen nutteloos om de andere administraties daarvan te informeren.

Deel II.- Verlenging

Art. 18bis.- De bepalingen van de artikelen 16 tot 18 zijn van toepassing op de aanvragen tot verlenging van de domeinconcessie.

Enkel de aanvragen tot verlenging die ten minste twee jaar voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de concessie werden ingediend, zijn ontvankelijk.

Deel III. – Uitbreiding.

Art. 19.- De bepalingen van de hoofdstukken III en IV zijn van toepassing op de aanvragen tot uitbreiding van de perimeter van de domeinconcessie.

Commentaar:

Afgezien van het nummer van het deel is deze bepaling dezelfde als die van het ontwerp van koninklijk besluit.

Deel IV. – Overdracht.

Art. 20.- De aanvraag tot verkoop, gehele of gedeeltelijke overdracht, verdeling en verhuur van de domeinconcessie moet aan de afgevaardigde van de minister ter kennis worden gebracht. De concessiehouder mag geen gevolg geven aan dit plan voor het verstrijken van een termijn van vijftig werkdagen tijdens dewelke de minister, na advies van de commissie en op voorstel van de afgevaardigde van de minister, aan de titularis van de concessie kan betekenen dat deze verrichting onverenigbaar is met het behoud van de domeinconcessie. De kandidaat-overnemer van de concessie is onderworpen aan de selectiecriteria opgesomd in artikel 2. De verplichtingen en voorwaarden betreffende de concessie zijn tegenstelbaar aan de nieuwe begunstigde.

Commentaar:

Afgezien van het nummer van het deel is deze bepaling dezelfde als die van het ontwerp van koninklijk besluit.

IV.3. Besluit

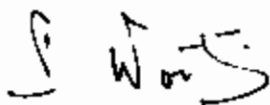
75. Ten aanzien van de moeilijkheden die het ontwerp van koninklijk besluit stelt waarop voorliggend advies betrekking heeft, zou het door de CREG hierboven beschreven alternatieve voorstel een doorgedreven vereenvoudiging verzekeren voor de verlenging en wijziging van de domeinconcessie , en zou het gelijktijdig een grotere souplesse aanbieden voor de controle van deze procedure. Bovendien zou dit voorstel een aanvullende procedure garanderen voor de andere types van aanvraag tot wijziging. Tot slot worden de verschillende betrokkenen hierdoor beter ingelicht.

76. Deze vereenvoudiging en souplesse die de ondernemingen van de sector sterk verlangen, laten toe de termijnen om een beslissing te bekomen aanzienlijk in te korten, vermits men van de voorziene driehonderdtwintig dagen voor de klassieke procedure zou overgaan tot minder dan zevenendertig dagen in het beste geval en negenenzestig dagen in het geval van de tragere hypothesen. Het ontwerp van koninklijk besluit hanteert ter vergelijking een termijn die ambtshalve meer dan zeventig dagen bedraagt.

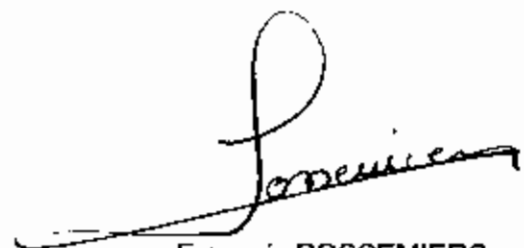
Een van de belangrijkste doelstellingen van het ontwerp van koninklijk besluit lijkt hierdoor beter gerealiseerd.

****

Voor de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas:

Dominique WOITRIN
Directeur

François POSSEMIERS
Voorzitter van het Directiecomité